

[Glistrup]

Hvis der var nogen, der foragtede de læresætninger, som professor Parkinson har fremført, så var det nok VKR-regeringen, der helt overså og lod hånt om, at bureaukrati koster skattemidler og koster samfundsressourcer. Efterslæbet af VKR-regeringens virke gik jo nogle år ind i 1970'erne, så jeg må fastholde min historiske vurdering af, hvornår professor Parkinson blev anerkendt tilstrækkeligt, eller i hvert tilfælde i rimeligt omfang, i det danske folketing.

Hr. Svend Erik Hovmand havde fra mit første indlæg nedskrevet sætningen, at jeg skulle have sagt, at væsentlige beløb unddrages normal bevillingspraksis, og det ønskede hr. Svend Erik Hovmand dokumenteret her og nu. Det, som jeg i og for sig sigtede til med den passus, var de 41,8 mill. kr., der ligger i moms-fonden. Så kan hr. Svend Erik Hovmand kalde det et væsentligt eller ikke kalde det et væsentligt beløb, men nu er det i hvert tilfælde opklaret, at de 41,8 mill. kr., som ligger her, ikke er underkastet normal bevillingspraksis med hensyn til, hvordan skattemidler anvendes. At man også kunne dokumentere andre eksempler, falder i og for sig i nogen grad uden for forhandlingen i dag.

Men det væsentlige ved dette lovforslag er jo forsøget på at få bortluget en bureaukrati-anordning, som der ikke er ført noget som helst bevis for at vi med rimelighed bør leve videre med og håndhæve, også for så vidt angår dette lille hjørne af den offentlige økonomi, at bevillinger vedrørende anvendelse af skattemidler gives direkte af de folkevalgte organer, for statsmidlers vedkommende folketinget, for andre midlers vedkommende kommunalbestyrelser og amtsråd. Andet og mere ligger der i og for sig ikke i dette forslag.

Når det har påkaldt sig en hel del interesse, at man mener, at fremskridtspartiet har slynget om sig med injurier ved at bruge ordet »pressionsgrupper« i denne forbindelse, så vil jeg lige bede kritikerne om at læse sætningen. Der skrives, at »pressionsgrupper kan opnå særlig bevågenhed«. Det, der er situationen, er altså, at når man har den slags særadministrationer, som den kommunale momsfond er, og man går uden om den almindelige bevillingsretlige praksis, så kan man lettere komme ud for den risiko, at

pressionsgrupper begynder at få større bevågenhed.

Så vil jeg da endelig, da jeg har haft så lidt at sige tak til andre ordførere for, kaste mig over hr. Flygaard og takke ham. Omfavnelsen går selvfølgelig på, at hr. Flygaard gav håndslag på, at han også ville være med til at modvirke, at vi falder ned i 200 milliarders grøften og vedrørende offentlige udgifter runder 200 mia kr.s mærket. Men vi er nærmere, end hr. Flygaard tror, for de tal, han citerede, var i vidt omfang nettotal og i øvrigt indtægtstal. De offentlige udgifter er allerede betænkeligt nær ved de 200 mia kr., og netop med hensyn til den brug, jeg gjorde af dem for at give størrelsesorden af det, var det i og for sig desværre en rigtig størrelsesorden, jeg opererede med i mit første indlæg.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg skal blot til hr. Glistrup sige, at jeg synes i almindelighed, at det er rigtigst at bruge tal, der dækker over et nettoforhold, og ikke bruge tal, der dækker over et bruttoforhold.

Må jeg i øvrigt om en enkelt bemærkning fra hr. Glistrup sige, at jeg sådan set er en lille smule ked af, at man, når jeg og andre ordførere i dag har kritiseret brugen af udtrykket »pressionsgrupper«, straks lægger noget i det om, at det er udtryk for injurier eller sådan noget. Det er ikke ment som noget, der skal diskuteres på det niveau og forstås på den måde. Vi må godt kunne kritisere, at man bruger udtrykket, at man ikke kan lide pressionsgrupper, uden at blive opfattet derhen, at man tror, at fremskridtspartiet bare er ude på at fremsætte injurier. Jeg tror nok, at vi i mange tilfælde kunne få en bedre forhandling og saglig forhandling med fremskridtspartiet, hvis vi blev fri for disse sidebemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.